

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

COLLA=||TIONVM SACRA-||RVM LIBRI VIII.

Bredenbach, Tilmann

Coloniae, 1584

VD16 B 7375

18. Quomodo hæretici nostri temporis carentes capite ad Patriarcham
Constantinopolitanum sua dogmata miserint, ab illoq[ue] in
communem recipi postulavit, & quomodo istorum doctrina ab illo sit ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52445](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52445)

*Ex Epistola nuncupatoria Stanislai Socolouy
ad Gregorium XIII. Pontif. Max. in
Censuram Orientalis Ecclesiae de praeceptis
nostri saeculi haeresibus. Quomodo haeretici
nostri temporis carentes capite, ad Patriar-
cham Constantinopolitanum sua dogmata
miserint, ab illoq; in communionem recipi
postularint. & quomodo istorum doctrina ab
illo sit repudiata.*

CAP. XVIII.

Iure ac instituto belli sancitum est, Gre-
gori XIII. Pontifex Max. ut qui transfu-
gam in aliena castra transeuntem depre-
henderit, illum imperatori suo, aut cuiquam
alteri ex ducibus militiae sistat, atque praesen-
tet. Non dissimile quid hoc tali tempore in
spirituali hac nostra militia deprehensum, ad
sacrosanctum S. V. tribunal, eodem iure pro
officio meo afferro. Cum enim ante hoc bien-
nium, una cum Serenissimo rege meo princi-
pe integerrimo, ac religionis Catholicae stu-
diosissimo, principio regni illius has oras Sar-
matiae nostrae peragro atque perlustro, Leopo-
lim Metropolim Russiae, emporium apud nos
imprimis nobile, veni. Habet hoc ea urbs ante
alias singulare, ut cum reliquarum plane om-
nium religionum ritus & caeremonias ex an-
tiquo admiserit, ab huius tamen saeculi haeresi-
bus peculiari quodam Dei munere penitus sit
libera, illisque summo studio ac diligentia
mirae obstat. Incidi tum forte ibi in quendam
Archi-

Archimandritam Græcum, hominem non indoctum, nec illiberalem: cum quo ubi multa de multis, ut sit sapere, familiariter cōtulisse, deuenimus tandem in sermonem de his hæresibus ac magistris earum, quæ hoc nostro infelici sæculo orbem exercent Christianum. Et cum utrumque eam temporum nostrorum calamitatem hominumque temeritatem, abinde uti par fuit, deplorassemus, intulit ille Patriarcham item suum istos ex Germania, non ita multò ante scripsisse, illique summa fidei & confessionis suæ capita obtulisse, ac in communionem eius Ecclesiarum reciperentur, studiosè petiisse: quos tamen illentum abest, ut recipiendos duxerit, ut etiam scripto quodam suo illa ipsa, quæ tum illi proposuerant capita, cōfutarit. Agnoui hoc idem planè quondam Pelagianos, temporibus D. Augustini fecisse, eodemque modo ab Occidentali Ecclesia ad Orientalem nequidquam confugisse. Obijcit eam rem his verbis Iuliano Pelagij discipulo D. Augustinus, Non est, inquit, quod prouoces ad Oriētales Antistites: quia & ipsi utique Christiani sunt, & utriusque partis terrarum fides ista vna est, quia & fides ista Christiana est: & te certè Occidentali terra genuerat, Occidentalis regenerauit Ecclesia. Quid ei quæris inferre, quod in ea non inuenisti, quando in eius membra uenisti? imò quid quæris auferre, quod in ea quoque accepisti? puto tibi eam partem orbis

suf.

sufficere debere, in qua primum Apostolorum dominus voluit gloriosissimo martyrio coronari. Cui Ecclesie præsentem beatum Innocentium, si audire voluisses, iam nunc periculosa iuuentutem tuam pelagianis laqueis excussisses. Quid enim potuit vir ita sanctus Africanis respondere consilijs, nisi quod antiquitus Apostolica sedes & Romana cum cæteris tenet perseveranter Ecclesia? Hæc & alia his similia D. Augustinus. Latabar iam tum me novas istorum artes, nouum nocendi studium deprehendisse. Et quoniam eodem ipso tempore homo ille Græcus Bizantium repe-tebat, petij vt exemplum scripti illius Patriarchæ sui ad nos mitteret. Quod ille libenter & promptè se facturum obtulit, vt & postea amici functus officio fecit. Quod, vbi primum græcè legi, dici non potest, quantam ex eius lectione voluptatem cœpi, statimque operam dedi, vt illud quam diligentissimè in linguam Latinam, pro nostra tenuitate translatum, publicè nostris hominibus legendum proponerem. Idque plurimas, easque iustissimas ob causas. Primum vt istos homines nihil non contra matrem suam molientes, nullamque partem nocendi relinquentes, proderem, eorumque artes, clandestinaque consilia in lucem proferrem, ac detegerem. Deinde, vt quantum eos ipsos huius suæ nouitatis pudeat atque tædeat, quod cum nulla Apostolica, veterique sede coniuncti sint, quod successio-

nem

nem nullam demonstrare possint, quod *ἡμεῖς*, hoc est membra sine capite mutila sicut,
 vel ex hoc ipsorum facto demonstrarem. Demum
 ut quam sit utriusque Ecclesiae, Occidentalis
 inquam, & Orientalis de his rebus, quasi
 ex sede sua commouerunt, incredibilis con-
 sensus, summa concordia, ut non eadem te-
 tum dicamus omnes, sed iisdem penè verbis
 etiam omnibus clarum fiat. Quò amplius con-
 uinciari desinant, hæc Latina esse, ab hoc veli-
 lo Romano Pontifice profecta: cum hæc et-
 dem ab his, qui Romanis, vniuersisq; Latinis,
 infuso quodam odio infensissimi sunt, nō mi-
 nore studio atque contentione colantur acq;
 defendantur. Simulq; perspiciant, se non so-
 lum à Romano Pontifice, sed ab ipso totius
 orbis, omnibusq; Ecclesijs defecisse, in
 eoque mentis suæ errorem recognoscant, quod
 illud se sub his frigidis septentrionalibus vi-
 dere, profiteri non erubescant, quod vniuer-
 sus Occidens & Oriens orbis longè antiquius
 & benignius ab illo diuino & cœlesti Sole
 Christo IESU collustratus, hætenus non vi-
 derit. Demum ne amplius in suis confirman-
 dis, incautaq; plebecula decipiendâ, Orien-
 talis Ecclesiae autoritate & testimonijs (quod
 quidem hætenus fecerunt) abutantur: cuius
 contra se tam insignia referant testimonia. Po-
 stremo, ut agnoscant, nusquā sibi in orbe Chri-
 stiano, nusquam in Ecclesia Catholica locum
 relictum esse, nusquam cum istis moribus &
 secta

sententijs consistere posse. Et quemadmodum ipsi impiè gremium eius matris, quæ eos genuit, lacteque suo aluit, spreuerunt, ab eoque longè aberrarunt, ita illos vicissim tanquam proteruos, parentibusque inobedientes filios, ubique sperni ac repudiari, ut illud Esaie in eis abundè completum esse videatur: Væ cui spernis, nonne & ipse sperneris: cum defatigatus, desieris contemnere, tum ipse cōtemneris. A castris, in quæ confugiunt, arcentur: ab illis quos patronos parabant, accusantur, eorum quos ipsi iudices communis causæ constituerunt, sententijs condemnantur, ita ut vel hoc solum tam clarum & illustre Orientalis Ecclesiæ testimonium, & eos, & alios omnes, si modo secum consentire velint, si veritatem ipsam ex animo quærant, & non ipsa pertinacia, opinioneque ingenij, ac studio nocendi vincantur, ab errore quidem reuocare, ad rectam autem & Catholicam fidem reducere meritò debeat. Nam cum neque illi, neque nos, ut quidem isti dicunt, communis causæ, propter priuatum cuiusque in re sua studium, & qui iudices esse possimus, detur sanè rectè hoc ab illis factum esse, quod ad eos iudices prouocarunt, qui neque cum hac, neque cum illa parte coniunguntur. Quod autem eorum iudicijs & sententijs acquiescere nolunt, quos ipsi iudices delegerunt, in hac quidem certè parte, iam non cum alijs, sed secum ipsi pugnant, suumque contumacem, & incurabilem mor-

morbum aperiunt, nec tam se in hac causa indices, quam assentatores quæsiuisse, abunde cent. His inquam ex causis, hanc ipsam Orientalis Ecclesiæ de eorum cōfessione censuram quam isti non sine causa suppresserunt, magna ratione in lucem proferre volui. ille.

Scribit præterea D. Ioānes Nafus Cennani. Veritatum Evangelicarum, veritate, quæ cum Lutherani passim in cōcionibus suingeriarentur & iactitarent, suam doctrinam congruere cum doctrina Græcorum, Patriarchæ Græciæ non diu ante Concilium Tridentinum suos Episcopos vniuersos conuocauerunt, atque in hac Synodo sua vniuersas Germanicæ hereses damnauerit. Et quidem nominatim Lutheranos, Zuinglianos, Anabaptistas, Calvinistas, omnesque illos quotquot Romanam Ecclesiam Antichristianam appellitant. Huiusmodi fraudibus, mendacijs & imposturis isti præcones, suam fulcire conantur doctrinam, quæ tenebris & caligine mendaciorum circumfusa, exoriente paulò post veritate, se ipsam turpissimæ vanitatis coarguit. Nescientes de locis longinquis plerunque mentis consueuerunt, ne veritas citò liquere possit.

Ex Epistola Aloisij Cucchiij Constantinopolitani data ad D. Bartholomeum de Rodolphum Patritium Venetum qua habetur in catalogo operis cui titulus: Illustria Ecclesia Catholica trophæa, quod opus studio clariss. V. D. Erasmi